

مقدی است که بطرز بسیار زیبائی نقاشی شده و کمتر می‌شود که اشخاص بتوانند بخوانند:

بمانده سالها این نظم و ترتیب زما هر ذره خاک افتاده جائی
غرض نقشی است کزمان باز ماند که هستی را نمی بینم بقایی
مگر صاحبدلی روزی برحمت کند در حق درویشان دعایی
قبور شاه علاء الدین در وسط بقعه بدون سنک بوده و در
اطراف قبور متفرقه است از ازاره بقعه از کاشیهای نوش ضامی
زیبا و حاشیه معرق کاری خوب است این بقعه از محل عوائد
قریه اصفهانی طبق و قنامه که هربوط بدره یعقوب بیک
و دستم بیک آق قوینلو (بانیان سردو شیخ ابو معسود و
سردر کوشک) در رمضان سال ۹۰۰ ه صار شده و در
زمان شاه طهماسب صفوی نیز فرمانی درباره نقیب النقیب
محمد آبلطفون^ج تاریخ ۹۵۶ نیز صادر شده که مووفات بقعه
را تایید نموده و فعل بتویت آقای حاج آقا حسین شهشهانی
و جناب آقای هیئت و نظارت اداره اوقاف تعمیر و مصارف
مربوطه میرسد و سال گذشته نیز تعمیرات گنبد اصلی و
معرق کاری داخل آن تا اندازه خاتمه یافته و بقیه نیز در دست
تعمیر است و در مانگاه مرتب و میدان مصطفائی در انجا دائز
شده است.

راجعت باحوالات شاه علاءالدین در کتب مختلفه مانند تاریخ لاری (ب ERA الادوار و مرقات الاخبار) و تاریخ جدید یزد تأثیف احمد بن حسین علی بن الکاتب و تذکره دولتشاه سمرقندی و روضه الصفا و حبیب السیر مفصل شرح داده شده است بخلافه اینکه چون شاه علاءالدین حسینی

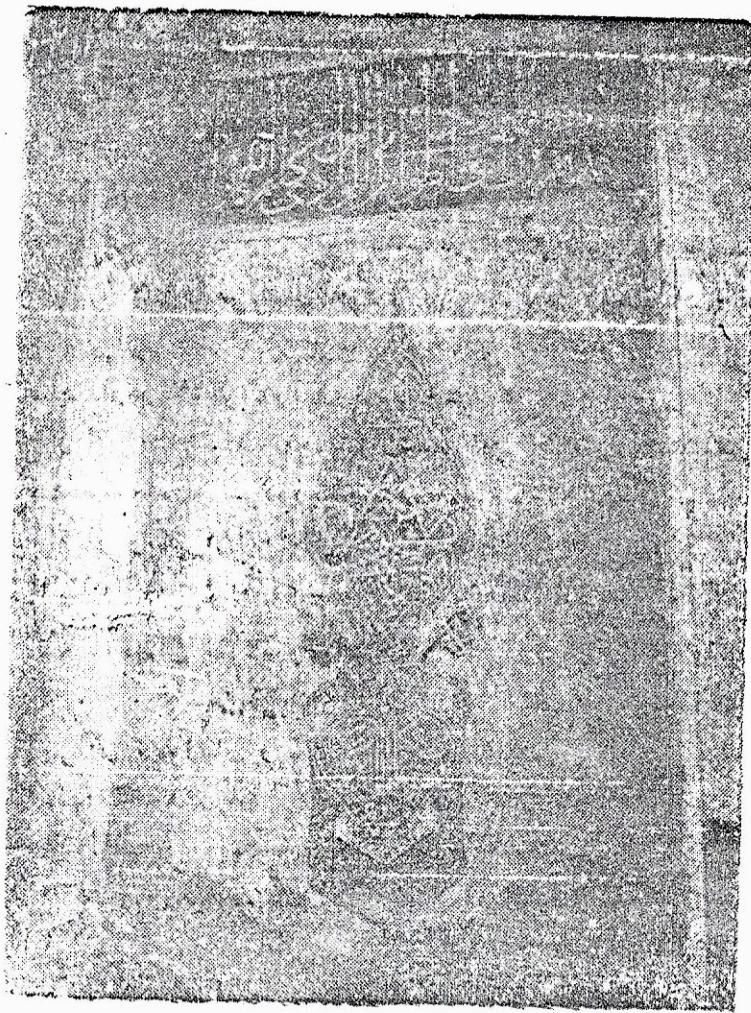
بوده مخصوصا در سال ۱۳۳۵ دلالان و روادی که خراب بود از نو ساخته مان گردید و با وجود این باز محتاج به تعمیر کامل است که از صورت فعلی خارج و قرائیبات آن تعمیر شود.

رقصہ و حسینہ شہزادہان

در مجاورت مسجد جامع اصفهان بنای قدیمی و مقبره شاهزادگان است که نام این محله را نیز بهنای آن مقبره شاهزادگان مینامند.

اساس این بقیه از دوره تیموریان است که بدستور ابا الفتح
سلطان محمد بن باستان (بانی سر درب امام و مسجد جامع)
ساخته شده در اطراف آن کتبیه زیبایی بخط کوفی در هم سلام علی
آل یس تکرار شده و کتبیه دیگری با خط ثلث دارد که دور تا
دور گنبدها بعد از بسم الله الرحمن الرحيم اشعار عربی نوشته
شده و حسب ونسب شاه علاء الدین را (بدین طریق علاء الدوله
محمد بن محمد بن محمد بن یحیی بن محمد بن حسین بن
علی بن حسین بن الحسین بن علی بن ابیظالب) تعیین نموده
و میرساند که اشقبی او را بدار آویزان کرده اند و در آخر
کتبیه نام سید محمود نقاش است یعنی همان کسیکه در آخر
کتبیه سر در مسجد جامیر نیز امضا کرده است.

در طرف شمال بقعه کتیبه نستعلیق دیگری بر روی کچ است مبنی بر اینکه جنازه یکی از محارم دولت صفویه بنام خانم سلطان درین مکان بامانت گذارده شده و پس از حمل جنازه بارض اقدس در زمان شاه طهماسب صفوی تعمیری از بقعه بعمل آمده در بالای جـادر شرقی اشماری از شیخ مصلح الدین

نقشی از بقیه شهرستان

که از اکابر سادات حسینی و نسبش علی بن ابیطالب میرسد
با تقاضی امام الدین و خواجه افضل الدین ترکه و امیر احمد
چوبان و خواجه عبدالرحمن بر ابوالفتح سلطان محمد فرزند
با رستم (نبیره شاهرخ بن تیمور) سلام کرده
بودند مورد غضب شاهرخ قرار گرفته و شاهرخ از هرات
با صفویان عزیمت و آنرا دستگیر و در شهر ساوه بسیعی
گوهر شاد بیکم عیال خود (بانی مسجد گوهر شاد) این
عدد بزاری زار به قتل میر ساختند و طولی نکشید که پس از
هشتاد روز شاهرخ وفات نمود ۸۵۰ ه ۱۴۴۶ م و پس از
آن ابوالفتح سلطان محمد (که نامش بر سردر کاشیکاری
مسجد جامع و سردر زیبای درب امام نوشته شده) بسلطنت
برقرار و بجهران این قتل جنایه شاه علاء الدن را از ساوه
با تعییل باصفهان آورده و درخانه مسکونیش دفن و برای ان
بقمه ساختمان نموده و قراء اصفهانیک و در زیان واقع در بلوك
کرارج ولاسان فریدن را بر آنها وقف مینماید تا دوره
انقراض تیموریان و سپس در دوره حکمرانان آق قوینلو
اصفهانیک و در زیان از تصرف وقف خارج و در دوره صفویه
مجدداً مسترد میشود.

شاردن مینویسد: در قدیم محله حسینیه بوده که در
اطراف قصور و مدارس وغیره میباشد - و در جلو قصر
میدان کوچک است که دروازه بزرگی دارد و بحیاطی باز
میشود - درین حیاط یک حوض بزرگ و یک قبر سنگی است
این قبر مزار یکی از هردان بزرگ این خانواده است که
اورا شاه شاهان و شاهزاده حسینی مینامند. این مرد پارسا

بفرزندان خود لقب شاه میداده مازنده حسین شاه محمد شاه علی شاهد نزد دوره صفویه نیز روزی که شاه عباس کبیر با رکان دولت در سر سفره جشنی شرکت داشتند . شاه شنید که پسران شاهزاده حسینی شاه خوانده میشوند - در حالیکه سر شرا تکان میداد گفت شاه ، شاه ، شاه فردا سر این مرد شاه تراش را خواهم برید - وقتی این خبر منتشر شد علماء معروف خود را به بای شاه ازداخته و با تضرع وزیر^{گل} او را ازین قصد منصرف نمودند و در زمان شاه صفی با ازدواج اولاد ارشد این شانواده بایکی از شاهزاده خانمهای صفوی بهبودی دروضع آنان حاصل شد .

بقعه شاهزاده در قدیم مدرسه و خانقاہ مسجد و غیره داشته مازنده بقاع علی بن سهل و سلطان بخت آغا محل ورود بزرگان و دانشمندان و علماء و فضلا بوده که بمرور زمان خراب و از بین رفته و الان در حوالی این بقعه خانه های قدیمی که در سبک کاشیکاری همان زمان است و تصرف نموده اند وجود دارد که بر متولی محترم است بهر قیمتی میسر است آنها را خریداری و خدمیمه این بقعه متبر که کنند و بتدریج موجبات عمران و آبادی عمارات متعلقه با آنرا که مخروبه است تعمیر و ساختمان نمایند .

مناره طوقچی

در شمال اصفهان بیرون دروازه طوقچی سر راه زینبیه و مقبره علی بن سهل (۱) مناره بلند مغول نسبه سالم طوقچی (۱) علی بن سهل بن الایه اصفهانی ابوالحسن از بزرگان